

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 9 maja 2025 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO I'm Back in Town!

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Filippo Del Noce flet
Juliusz Wesołowski harfa
Rune Bergmann dyrygent

W programie:

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Uwertura do opery „Così fan tutte” KV 588 [5']

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Koncert podwójny C-dur na flet, harfę i orkiestrę KV 299 (297c) [27']
– Allegro
– Andantino
– Rondo (Allegro)

/przerwa/

LUDWIG van BEETHOVEN
II Symfonia D-dur op. 36 [30']
– Adagio molto – Allegro con brio
– Larghetto
– Scherzo (Allegro) – Trio – Scherzo da capo
– Allegro molto

FILIPPO DEL NOCE

Urodził się w Turynie, tam również rozpoczął swą przygodę z muzyką. W październiku 2018 roku przyjechał do Szczecina i wygrał przesłuchanie na głos pierwszego fletu w orkiestrze symfonicznej szczecińskiej Filharmonii, gdzie jako solista flecista koncertuje po dziś dzień.

Studia muzyczne Filippo Del Noce rozpoczął w 2007 roku w Konserwatorium im. Giuseppe Verdiego w Turynie, jego mentorem był prof. Antonmarco Semolini. Uczelnię tę ukończył z wyróżnieniem. Edukację kontynuował następnie w klasie prof. Dietera Flury'ego w Kunstuniversität (Graz, Austria) – jednocześnie podjął współpracę z orkiestrą Teatru Operowego w Ruse (Bułgaria) na stanowisku pierwszego flecisty oraz kilkakrotnie wystąpił z orkiestrą Wiener Staatsoper.

Ukończywszy z wyróżnieniem studia magisterskie w Austrii, zafascynowany sposobem gry i nauczania flecisty Davide Formisano zdecydował się podążać za nim do Stuttgartu, gdzie został przyjęty do prestiżowej klasy wirtuoza.

Filippo Del Noce jest laureatem międzynarodowych konkursów fletowych. Uczestniczył w wielu warsztatach prowadzonych przez mistrzów światowej sławy – znaleźli się wśród nich Peter-Lukas Graf, Patrick Gallois i Sébastien Jacot. Brał nadto udział w akademiach koncertowych, między innymi w projekcie „Penderecki Youth Orchestra”, realizowanym pod kierownictwem słynnego kompozytora.

Od wielu lat Filippo Del Noce jest członkiem Ensemble Nuove Musiche, z którym miał możliwość koncertować w krajach Europy oraz w Stanach Zjednoczonych.

JULIUSZ WESOŁOWSKI

Jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, którą ukończył z wyróżnieniem w 2018 roku w klasie Beaty Tarnowicz-Kamińskiej. Zwycięzca konkursów harfowych w Sztokholmie, Pradze, Atlancie, Charkowie oraz laureat konkursów w Hong Kongu, St. Petersburgu i Norrköping, a także kameralnych w Cieszynie (Grand Prix), Sztokholmie, Salzburgu, Berlinie i Bydgoszczy. Za wybitne osiągnięcia artystyczne został wyróżniony Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz nagrodą „Młoda Polska” za rok 2018.

Jako solista harfista Juliusz Wesołowski jest od 2018 roku związany z Filharmonią Koszalińską, od 2024 roku funkcję tę sprawuje również w Orkiestrze Symfonicznej szczecińskiej Filharmonii.

Repertuar artysty obejmuje szeroki wachlarz kompozycji od muzyki barokowej po kompozycje współczesne. Jako solista i muzyk orkiestrowy współpracuje z wieloma orkiestrami symfonicznymi w kraju – należy tu wymienić zespoły Filharmonii Łódzkiej, Opolskiej, Sudeckiej (Jelenia Góra), Lubelskiej, Kaliskiej, Bałtyckiej (Gdańsk), Świętokrzyskiej (Kielce), Polskiej Filharmonii Sinfonia Baltica (Słupsk), Polskiej Filharmonii Kameralnej w Sopocie, Płockiej Orkiestry Symfonicznej oraz Filharmonii w Szczecinie. Dokonał również nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji.

Artysta ma w swoim dorobku koncerty oraz recitale m.in. w Charkowie, Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Katowicach, Łodzi, Opolu, Kaliszu, Koszalinie, Wrocławiu, Szczecinie, Gdańsku i Gdyni.

RUNE BERGMANN

Dyrektor artystyczny i główny dyrygent Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie w latach 2016–2024. Obecnie pełni funkcję dyrygenta szwajcarskiej Argovia Philharmonic oraz dyrektora muzycznego kanadyjskiej Calgary Philharmonic Orchestra i Peninsula Music Festival w Wisconsin. Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantyczny, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów. W ostatnich sezonach koncertowych Rune Bergmann współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi w Ameryce Północnej (m.in. w Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston, New Jersey oraz Pacific Symphony Orchestra i New Mexico Philharmonic), w Europie zaś stanął na podium m.in. zespołów Bergen Philharmonic, Oslo Philharmonic, Münchner Symphoniker, Orchestra della Svizzera Italiana, Orquesta Sinfónica Portuguesa, Orquesta de Valencia i Staatskapelle Halle. Prowadził także przedstawienia „Cyrulika sewilskiego” i „Traviaty” w Norweskiej Operze Narodowej, zadebiutował w amerykańskiej Yale Opera w produkcji „Shu nocy letniej” Brittena, zrealizowanej przez Claudię Solti.

W sezonie 2022/2023 Rune Bergmann jako dyrygent gościnny ponownie stanął na podium orkiestr symfonicznych z Baltimore, Karoliny Północnej i Malagi. Zadebiutował także z niedawno powstałą ADDA Simfònica w Alicante (Hiszpania). W 2018 roku ukazało się pierwsze nagranie Bergmanna z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii w Szczecinie, na którym znalazła się Symfonia e-moll „Odrodzenie” Mieczysława Karłowicza – utwór, który od tego czasu stał się głównym punktem repertuaru Bergmanna. Wcześniej w swojej karierze Rune Bergmann pełnił funkcję pierwszego kapelmistrza i zastępcy dyrektora muzycznego Theater Augsburg, był również głównym dyrygentem gościnny Orkiestry Symfonicznej w Kownie, a także pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym innowacyjnego norweskiego festiwalu Fjord Cadenza od chwili jego powstania w 2010 roku.

Jest także utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, skrzypcach i altówce, a jego pasją jest jazz.

GRANDIOSO I'm Back in Town!

Così fan tutte (1790) to ostatnia opera **Wolfganga Amadeusa Mozarta** (1756–1791) z librettem Lorenza da Ponte. Opera kłopotliwa ze względu na swój tekst literacki, przez jednych uznawany za arcydzieło, przez innych za zupełnie absurdalny. Oto dwóch żołnierzy pragnie wystawić na próbę swe ukochane, co staje się przedmiotem zakładu. Obaj wyruszają rzekomo na wojnę, ale zaraz pojawiają się na scenie w orientalnym przebraniu – narzeczone zaś ich nie rozpoznają... Najbardziej przekonuje mnie interpretacja, że jest to po prostu farsa, w której bohaterowie zupełnie świadomie odgrywają powierzone im role. Nic tu nie dzieje się na serio. I chyba tylko w takiej perspektywie możemy zrozumieć słowa finału: „To, co innych doprowadza do łez, / Będzie dla niego powodem do śmiechu. / A pośród burz tego świata / Doświadczaj pięknego spokoju”. Jak pisał Edward J. Dent, opera ta jest w istocie „apoteozą nieszczerości”, a jedynym momentem, w którym ktoś mówi prawdę, byłaby wyrażona w tytule opery opinia Don Alfonsa: „Tak czynią wszystkie”. (5')

Zestawienie instrumentów, jakie Mozart wykorzystał w **Koncercie podwójnym C-dur KV 299** (1778), fletu i harfy (ulubionych instrumentów Francuzów), było w tamtych czasach czymś dość niezwykłym. Wynikło ono mianowicie z faktu, że zamawiający utwór książę de Guînes grał na flecie, jego córka zaś była utalentowaną harfistką, której Mozart udzielał w Paryżu lekcji kompozycji. Arystokrata – dodajmy na marginesie – ostatecznie za dzieło nie zapłacił; nie jest zresztą pewne, czy zostało ono przez ojca i córkę w ogóle wykonane.

To pogodne dzieło, napisane dla amatorów w najlepszym tego słowa znaczeniu, jest intymną i wielce powabną muzyką salonową. Orkiestra została tu ograniczona do smyczków oraz pary obojów i rogów. Warto pamiętać, że ówczesna harfa niewiele wspólnego miała z dzisiejszym instrumentem, zmodernizowanym około 1810 roku. Stąd w utworze nie usłyszymy charakterystycznych glissand czy arpeggiów: faktura partii harfowej przypomina raczej fortepianową.

Kompozytor starał się przezwyciężyć trudności, jakie stawiało mu pisanie na to zestawienie – chciał zachować równowagę między subtelnym brzemieniem duetu fletu i harfy oraz orkiestry. Utwór rozpoczyna radosne *Allegro* utrzymane w konwencjonalnej formie sonatowej. Część druga (*Andantino*) to elegancki i liryczny dialog solistów, którym towarzyszą tylko smyczki. Finałowe rondo (*Allegro*) skonstruowane jest niemal symetrycznie, przed powrotem pierwszego odcinka tego ogniwa powinna rozbrzmieć popisowa kadencja. Co ciekawe, Mozart przewidział miejsca

na takie kadencje solistów w każdej z trzech części kompozycji – jeśli w ogóle zostały one przezeń napisane, to niestety nie przetrwały do naszych czasów. (27')

II Symfonia D-dur op. 36 (1803) Ludwiga van Beethovena (1770–1827) powstawała w trudnym dla kompozytora okresie, gdy był już świadomy, że skutków postępującej głuchoty nie da się powstrzymać. W napisanym w 1802 roku „Testamencie heilighensztadzkim” stwierdził: „Oszukiwany z roku na rok złudą polepszenia, pogodzić się musiałem wreszcie z perspektywą stałych cierpień. [...]. Takie doświadczenia zatapiały mnie w rozpacz i o mało co nie położyłem końca życiu. Sztuka – ona jedna – powstrzymała mnie. Wydało mi się niemożliwem opuścić świat, zanim nie dokonam wszystkiego, co odczuwałem jako posłannictwo swoje...” (tłum. Malwina Garfeinowa-Garska).

Ukryć się nie da, że II Symfonia uchodzi za dzieło problematyczne zarówno dla wykonawców, jak i słuchaczy, co pewnie powoduje jej mniejszą popularność. Muzyka ta nieskończenie przewyższa jednak to wszystko, co zdarzyło się w I Symfonii C-dur. Ówczesni krytycy uznali jej strukturę za zbyt wymyślną – paradoksalnie II Symfonia wydała się im mniej znacząca od swej poprzedniczki z uwagi na widoczne w partyturze dążenie do nowości i zewnętrznego efektu. Patronuje jej wciąż Haydn (zwłaszcza części pierwszej), aczkolwiek partie instrumentów dętych wyraźnie dowodzą odejścia od ich typowego użycia u Haydna bądź Mozarta. Trzy części (I, II i IV) utrzymane są w formie sonatowej. Pierwszy raz u Beethovena część trzecia zostaje określona jako scherzo, a nie menuet.

Warto zwrócić szczególną uwagę na część wolną. *Larghetto* jest jedną z najbardziej zmysłowych części, którym Beethoven nadał to określenie tempa. Słysząc tu „niewinne szczęście, ledwie tylko zmałowane przymieszką melancholii” (Hector Berlioz), a także zapowiedź romantycznych efektów orkiestrowych Schuberta i Mendelssohna.

Piotr Deptuch pisał: „Jest to chyba najbardziej tajemnicze z dzieł symfonicznych Beethovena, które obiegowo kwituje się lakoniczną wzmianką o rozwoju symfonicznego stylu i rozbudowie poszczególnych elementów tworzących potężny symfoniczny gmach. II Symfonia jest bardzo, bardzo trudna wykonawczo. Partie instrumentalne są niewygodne, a orkiestry i dyrygenci bardzo często określają utwór jako mało efek-

towny. Choć dzieło powstawało w trudnym okresie zdiagnozowania pierwszych objawów głuchoty i będącej ich skutkiem głębokiej depresji kompozytora, to całość emanuje nutą obiektywizmu, w której słabość czysto fizyczna przeradza się w potęgę duchową. Potężna kulminacja szeroko rozbudowanego wstępu, będącego emblematem całego dzieła, prowadzi niemal wprost do pierwszej części IX Symfonii. To właśnie w »Drugiej« pojawiają się typowe dla Beethovena skontrastowane bloki skondensowanej energii dźwiękowej, nagłe akcenty, harmoniczne meandry i olimpijska niemal siła". (30')

Piotr Urbański

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklängen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 9. Mai 2025 – 19.00 Uhr

GRANDIOSO I'm Back in Town!

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Filippo Del Noce Flöte
Juliusz Wesolowski Harfe
Rune Bergmann Leitung

Programm:

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Ouvertüre zur Oper „Cosi fan tutte“ KV 588 [5']

WOLFGANG AMADEUS MOZART
Doppelkonzert C-Dur für Flöte, Harfe und Orchester KV 299 (297c)
[27']

- Allegro
- Andantino
- Rondo (Allegro)

/Pause/

LUDWIG van BEETHOVEN
Sinfonie Nr. 2 D-Dur op. 36 [30']
– Adagio molto – Allegro con brio
– Larghetto
– Scherzo (Allegro) – Trio – Scherzo da capo
– Allegro molto

FILIPPO DEL NOCE

Er wurde in Turin geboren. In seiner Heimatstadt betrat er die Welt der Tonkunst. Im Oktober 2018 kam er nach Stettin und gewann das Probe-spiel für die Soloflötestelle beim Sinfonieorchester der Stettiner Philhar-monie, wo er bis heute als Soloflötist auftritt.

Sein Musikstudium begann er 2007 am Giuseppe-Verdi-Konservatorium in Turin bei Prof. Antonmario Semolini; dieses Studium schloss er mit Aus-zeichnung ab. Dann setzte er seine Ausbildung in der Klasse von Prof. Dieter Flury an der Kunstuniversität in Graz fort, gleichzeitig arbeitete er mit dem Orchester des Operntheaters in Russe (Bulgarien) als Ers-ter Flötist zusammen und trat mehrmals mit dem Orchester der Wiener Staatsoper auf.

Nachdem Filippo Del Noce sein Masterstudium in Graz mit Auszeichnung absolviert hatte, war er fasziniert von der Spiel- und Lehrweise des Flötis-ten Davide Formisano und beschloss, ihm nach Stuttgart zu folgen, wo er in die renommierte Klasse des Virtuosen aufgenommen wurde.

Filippo Del Noce erhielt Preise bei internationalen Flötenwettbewerben. Er besuchte zahlreiche Workshops bei weltbekannten Meistern wie Pe-ter-Lukas Graf, Patrick Gallois und Sébastien Jacot. Darüber hinaus nahm er an Konzertakademien teil, darunter am Projekt „Penderecki Youth Or-chestra“, das vom polnischen Komponisten geleitet wurde.

Seit vielen Jahren ist Filippo Del Noce Mitglied des Ensemble Nuove Mu-siche, mit dem er sowohl in europäischen Ländern als auch in den Verei-nigten Staaten konzertiert hat.

JULIUSZ WESOŁOWSKI

Er schloss 2018 sein Studium an der Musikakademie „Grażyna und Kiejstut Bacewicz“ in Łódź (wo er in der Klasse von Beata Tarnowicz-Kamińska studierte) mit Auszeichnung ab. Er gewann die Harfenwettbewerbe in Stockholm, Prag, Atlanta und Charkiw, er war ebenfalls Preisträger bei den Harfenwettbewerben in Hongkong, St. Petersburg und Norrköping sowie den Kammermusikwettbewerben in Cieszyn (Grand Prix), Stockholm, Salzburg, Berlin und Bydgoszcz. Für seine hervorragenden künstlerischen Leistungen wurde er mit dem Stipendium des Ministers für Kultur und Nationalerbe und dem Preis „Junges Polen“ 2018 geehrt.

Als Soloharfenist ist Juliusz Wesołowski seit 2018 mit der Philharmonie Koszalin verbunden, seit 2024 hat er dieselbe Position beim Sinfonieorchester der Stettiner Philharmonie inne.

Sein Repertoire reicht von Barockmusik bis zu zeitgenössischen Kompositionen. Als Solist und Orchestermusiker arbeitet er mit vielen Sinfonieorchestern in Polen zusammen – hier sind die Orchester der Philharmonien von Łódź, Opole, Jelenia Góra, Lublin, Kalisz, Gdańsk, Kielce, Słupsk, Sopot, Płock und Szczecin zu erwähnen. Er hat auch Aufnahmen für den polnischen Rundfunk und das polnische Fernsehen realisiert.

Der Künstler gab Konzerte und Rezitale in vielen Musikzentren (Charkiw, Warszawa, Poznań, Kraków, Katowice, Łódź, Oppole, Kalisz, Koszalin, Wrocław, Szczecin, Gdańsk, Gdynia).

RUNE BERGMANN

In den Jahren 2016–2024 war er künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Sinfonieorchesters der Philharmonie Szczecin, derzeit ist er als Chefdirigent des Schweizer Argovia Philharmonic sowie Musikdirektor des kanadischen Calgary Philharmonic Orchestra und des Peninsula Music Festival Wisconsin tätig. Der energiegeladene und vielseitige Dirigent, dessen umfangreiches Repertoire Klassik, Romantik und Moderne umfasst, darunter Orchester- und Bühnenwerke, gilt als einer der begabtesten jungen skandinavischen Dirigenten.

Zu Bergmanns jüngsten Gastengagements gehören Konzertwochen mit den Orchestern in Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston und New Jersey sowie mit dem Pacific Symphony Orchestra, dem New Mexico Philharmonic u.a. In Europa dirigierte er u.a. das Bergen Philharmonic, das Oslo Philharmonic, die Münchner Symphoniker, das Orchestra della Svizzera Italiana, das Orquesta Sinfónica Portuguesa, das Orquesta de Valencia und die Staatskapelle Halle. Er leitete auch Aufführungen von „Il barbiere di Siviglia“ und „La Traviata“ an der Norwegischen Nationaloper und gab sein US-Operndebüt in Britten's „A Midsummer Night's Dream“ in der Inszenierung von Claudia Solti an der Yale Opera.

Gastengagements in der Saison 2022/2023 führten Bergmann erneut an die Podien der Orchester in Baltimore, North Carolina und Malaga. Außerdem gab er sein Debüt bei der kürzlich gegründeten ADDA Simfónica in Alicante (Spanien). 2018 erschien Bergmanns erste Aufnahme mit der Philharmonie Szczecin, auf der die Sinfonie e-Moll „Wiedergeburt“ von Mieczysław Karłowicz zu hören ist – ein Werk, das inzwischen zu einem Schwerpunkt in Bergmanns Repertoire geworden ist.

Zu Beginn seiner Karriere war Rune Bergmann Erster Kapellmeister und stellvertretender Generalmusikdirektor am Theater Augsburg; er war auch Erster Gastdirigent der Kaunas City Symphony und ist seit der Gründung 2010 künstlerischer Leiter des innovativen Fjord Cadenza Festivals in Norwegen. Er ist talentierter Multiinstrumentalist, spielt Trompete, Klavier, Violine und Bratsche – überdies ist Jazz seine Leidenschaft.

GRANDIOSO I'm Back in Town!

Così fan tutte (1790) ist die letzte Oper von **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756–1791) nach Lorenzo da Pontes Libretto. Wegen ihres literarischen Textes gilt sie als problematisch, von einigen als Meisterwerk angesehen, von anderen für völlig absurd gehalten. Wir sehen zwei Soldaten, die ihre Geliebten auf die Probe stellen wollen, was zum Gegenstand einer Wette wird. Die beiden Männer ziehen angeblich in den Krieg, erscheinen aber gleich darauf in orientalischer Verkleidung, während ihre Verlobten sie nicht erkennen... Am meisten überzeugt mich die Interpretation, dass es sich um eine Farce handelt, in der die Figuren ihre Rollen ganz bewusst spielen. Hier ist nichts ernst zu nehmen. Und wahrscheinlich können wir nur aus dieser Perspektive die Worte des Finales verstehen: „Was einige gewöhnlich zum Weinen bringt, / das ist für jemanden ein Grund zum Lachen: / Er findet seine gute Ruhe / mitten in den Stürmen der Welt“. Wie Edward J. Dent schrieb, bildet diese Oper im Wesentlichen „eine Apotheose der Unaufrichtigkeit“: Das einzige Mal, dass jemand die Wahrheit spricht, ist die Äußerung von Don Alfonso, die im Titel der Oper zum Ausdruck kommt: „So machen es alle“. (5')

Die von Mozart im **Doppelkonzert C-Dur KV 299** (1778) verwendete Instrumentenkombination aus Flöte und Harfe (die zu den Lieblingsinstrumenten der Franzosen zählten) war zu jener Zeit etwas Ungewöhnliches. Sie ergab sich nämlich aus der Tatsache, dass der Comte de Guînes, der das Werk in Auftrag gegeben hatte, gerne Flöte spielte, während seine Tochter, der Mozart in Paris Kompositionsunterricht gegeben hatte, versiert auf der Harfe war. Wohlgemerkt, Mozart wurde dafür nicht bezahlt; es ist nicht sicher, ob das Konzert jemals von Vater und Tochter aufgeführt wurde.

Dieses heitere Werk, das für Musikliebende geschrieben wurde, ist eine intime und höchst anmutsvolle Salonmusik. Die Orchesterbesetzung umfasst neben Streichern je zwei Oboen und Hörner. Erwähnenswert ist, dass die damalige Harfe wenig mit dem heutigen, um 1810 modernisierten Instrument gemein hatte. Daher werden wir im Konzert keine charakteristischen Glissandi oder Arpeggien hören – der Harfenpart erinnert eher an eine Klavierstimme.

Der Komponist versuchte, die Schwierigkeiten, die das Schreiben für solche Instrumentenkombination mit sich bringt, zu überwinden – er wollte den subtilen Klang des Flöten- und Harfenduos sowie des Orchesters in Einklang bringen. Das Werk eröffnet das fröhliche, in konventioneller

Sonatenform gehaltene *Allegro*. Der Mittelsatz (*Andantino*) ist ein eleganter Dialog zwischen den Solisten, lediglich von Streichern begleitet. Das abschließende Rondo (*Allegro*) ist fast symmetrisch konzipiert, vor der Wiederkehr des ersten Abschnitts dieses Satzes soll eine effektvolle Kadenz erklingen. Mozart sah in jedem der drei Sätze Platz für solche Solokadenzen vor; auch wenn er sie komponierte, sind sie leider nicht erhalten geblieben. (27')

Die **Sinfonie Nr. 2 D-Dur op. 36** (1803) von **Ludwig van Beethoven** (1770–1827) entstand in einer für den Komponisten schwierigen Zeit, als er sich bereits bewusst war, dass seine fortschreitende Ertaubung nicht aufzuhalten war. Im „Heiligenstädter Testament“ (1802) schrieb er: „Von Jahr zu Jahr in der Hoffnung, gebessert zu werden, betrogen, endlich zu dem Überblick eines dauernden Übels gezwungen... [...] Solche Ereignisse brachten mich nahe an Verzweiflung, es fehlte wenig, und ich endigte selbst mein Leben – nur sie die Kunst, sie hielt mich zurück, ach, es dünkte mir unmöglich, die Welt eher zu verlassen, bis ich das alles hervorgebracht, wozu ich mich aufgelegt fühlte...“

Die Sinfonie Nr. 2 ist sowohl für die Interpreten als auch für das Publikum etwas problematisch, was wahrscheinlich der Grund dafür ist, dass sie weniger populär ist. Die Musik übertrifft jedoch alles, was in der Sinfonie Nr. 1 C-Dur zu finden ist. Die ersten Kritiker behaupteten, dass ihre Form zu kompliziert sei; paradoxerweise erschien ihnen die Sinfonie Nr. 2 (als Partitur voller Neuerungen und spezifischer Klangeffekte) weniger bedeutsam als ihre Vorgängerin. Haydns Einflüsse (besonders im ersten Satz) sind bemerkbar, obwohl die Bläserstimmen deutlich von ihrer typischen Verwendung bei Haydn oder Mozart abweichen. Die drei Sätze (I, II und IV) sind in Sonatenform gehalten. Zum ersten Mal bei Beethoven wird der dritte Satz nicht mehr als Menuett, sondern als Scherzo bezeichnet.

Der langsame Satz verdient besondere Aufmerksamkeit. Das *Larghetto* ist einer der sinnlichsten Sätze, denen Beethoven diese Tempobezeichnung gab. Hier hört man „unschuldige Fröhlichkeit, ein bisschen melancholisch getrübt“ (Hector Berlioz), sowie einen Vorgeschmack auf den romantischen Orchesterstil von Schubert und Mendelssohn.

Piotr Deptuch schrieb: „Dies ist vielleicht das geheimnisvollste der sinfonischen Werke Beethovens – man erwähnt es, wenn man lakonisch die Entwicklung seiner Orchestersprache und die Erweiterung der mächtigen sinfonischen Struktur beschreibt. Die Zweite Sinfonie ist äußerst schwierig aufzuführen. Die Instrumentalpartien sind nicht leicht spielbar, viele Orchester und Dirigenten bezeichnen das Werk oft als »wenig brillant«. Obwohl das Werk in der schwierigen Zeit entstand, als

beim Komponisten die ersten Symptome der Taubheit (und die daraus resultierende tiefe Depression) diagnostiziert wurden, strahlt das Werk als Ganzes einen Hauch von Objektivität aus, in dem rein körperliche Schwäche in geistige Kraft umgewandelt wird. Der kraftvolle Höhepunkt der umfangreichen Introduction – eine Art Emblem für das gesamte Werk – führt fast direkt in den Kopfsatz der Neunten Sinfonie. Denn schon in der Zweiten erscheinen die für Beethoven typischen kontrastierenden Blöcke aus verdichteter Klangenergie, zahlreiche jähe Akzente, komplexe Harmonien, nahezu olympische Kraft“. (30')

Piotr Urbański

(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Zapraszamy na kolejne koncerty:

16.05. **GRANDIOSO** **Pojedynek epok**

pt, 19.00 koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Lawrence Power altówka

Alexander Humala dyrygent

TAN DUN – Passacaglia „Secret of Wind and Birds”

K. PENDERECKI – Koncert altówkowy

A. DVOŘÁK – VII Symfonia d-moll op. 70

21.05. **MISTERIOSO** **Teoria muzyki nowej**

śr, 19.00 koncert kameralny

ÉxQUARTET

Ph. GLASS – II Kwartet smyczkowy „Company”

D. EBERHARDT – III Kwartet smyczkowy

G. A. STEINKE – Expression on the Paintings of Edvard Munch

A. ALTER – String Theory

23.05. **GOŚCIE W FILHARMONII** **Wariacje Goldbergowskie**

pt, 19.00 koncert kameralny

Ewa Pobłocka fortepian

Bogusław Rottermund słowo o muzyce

J. S. BACH – Wariacje Goldbergowskie BWV 988

Unsere Konzertempfehlungen:

16.05. **GRANDIOSO** **Duell der Epochen**

Fr, 19.00 sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Lawrence Power Bratsche

Alexander Humala Leitung

TAN DUN – Passacaglia „Secret of Wind and Birds“

K. PENDERECKI – Bratschenkonzert

A. DVORÁK – Sinfonie Nr. 7 d-Moll op. 70

21.05. **MISTERIOSO** **Theorie der neuen Musik**

Mi, 19.00 Kammerkonzert

ÉxQUARTET

Ph. GLASS – Streichquartett Nr. 2 „Company“

D. EBERHARDT – Streichquartett Nr. 3

G. A. STEINKE – Expression on the Paintings of Edvard Munch

A. ALTER – String Theory

23.05. **ZU GAST IN DER PHILHARMONIE** **Goldberg-Variationen**

Fr, 19.00 Kammerkonzert

Ewa Pobłocka Klavier

Bogusław Rottermund Moderierung

J. S. BACH – Goldberg-Variationen BWV 988

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE: ORCHESTRE IM HEUTIGEN KONZERT:

KONCERTMISTRZYNI /
KONZERTMEISTERIN
Karolina Hyla-Wybraniec

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE
Maria Sakowska
Edyta Wolańska
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Izabela Wojciechowska
Joanna Hajkiewicz
Maciej Musiał
Anna Majewska
Marcin Kieruczenko
Maria Nowak

II SKRZYPCE / 2.VIOLINE
Robert Smoliński
Diana Miszkiewicz-Gugala
Alicja Poręba
Zuzanna Ciolek
Miłosz Kosmal
Alicja Ptasieński
Robert Cybulski
Patrycja Kozak

ALTÓWKI / BRATSCHE
Grzegorz Sadowski
Dominika Kotlicka
Magdalena Micke
Luca Persico
Ludmiła Rusin
Aleksandra Majewska

WOLONCZELE / CELLI
Tomasz Szczęsny
Hanna del Noce
Ihor Chilipik
Katarzyna Meisinger
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE
Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Robert Możejewski

FLETY / FLÖTE
Joanna Kowalczyk
Anna Wojnowicz-Dręzek

OBOJE / OBOEN
Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciochowski

KLARNETY / KLARINETTEN
Bogusław Jakubowski
Krzysztof Krzyżewski

FAGOTY / FAGOTTE
Anna Bownik
Zbigniew Kania

WALTORNIE / HÖRNER
Katarzyna Sułkowska
Bartosz Wawruch
Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKİ / TROMPETEN
Sławomir Kuszvara
Bogdan Rymaszeński

KOTŁY / PAUKEN
Jorge Luis Valcarcel Gregorio

Helmut Newton.

Music & Portraits

FILHARMONIA W SZCZECINIE
GALERIA POZIOM 4.

WYSTAWA DOSTĘPNA
OD 29.03.2025 DO 29.06.2025

PHILHARMONIE IM SZCZECIN
GALERIE AUF DER 4. ETAGE

AUSSTELLUNG VERFÜGBAR
VOM 29.03.2025 BIS 29.06.2025

Wystawa | Ausstellung

Z miłości do Szczecina
Für die Liebe zu Szczecin

Filharmonia w Szczecinie
Philharmonie im Szczecin

Art.Room
Art.Room Galerie

Wystawa dostępna
od 10.04.2025 do 25.05.2025

Ausstellung verfügbar
vom 10.04.2025 bis 25.05.2025

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

infolinia +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach:

przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:

soboty i niedziele: 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

**Filharmonia zastrzega sobie prawo
do wprowadzania zmian w repertuarze.**

*z wyłączeniem koncertów:

13-14.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20

Info +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr

am Freitag 13.00–20.00 Uhr

am Samstag 12.00–16.00 Uhr

und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:

Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/biletyn>

Die Galerie ist geöffnet:

samstag und sonntag: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:
13–14.06.2025.

Mecenas Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Partner koncertu

Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin

instagram.com/filharmoniaszczecin

x.com/filharmoniaSZN

youtube.com/filharmoniaszczecin

filharmonia.szczecin.pl